

A Bíróság (harmadik tanács) 2016. április 21-i ítélete (a Krajský soud v Praze [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová kontra Finway a.s.

(C-377/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 93/13/EGK irányelv – 7. cikk – A fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti szabályok – Fogyasztói hitelmegállapodásból eredő adósságok – Tényleges bírósági jogorvoslat – A melléklet 1. pontjának e) alpontja – A kártérítés összegének aránytalan jellege – 2008/48/EK irányelv – A 3. cikk l) pontja – A teljes hitelösszeg – Az I. melléklet I. pontja – A lehívás összege – A teljeshiteldíj-mutató kiszámítása – A 10. cikk (2) bekezdése – Tájékoztatási kötelezettség – Hivatalból történő vizsgálat – Szankció)

(2016/C 211/10)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský soud v Praze

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Alperes: Finway a.s.

Rendelkező rész

- 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan nemzeti eljárási szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely fizetésképtelenségi eljárásban egyrészt nem teszi lehetővé azt, hogy az eljáró bíróság hivatalból vizsgálja azon szerződési feltételek esetlegesen tisztességtelen jellegét, amelyekből az említett eljárás keretében bejelentett követelések erednek, jóllehet e bíróságnak rendelkezésére állnak az e tekintetben szükséges jogi és ténybeli elemek, másrészt az említett bíróság számára kizárólag a nem biztosított követelések felülvizsgálatát teszi lehetővé, és azt is csak korlátozott számú, az e követelések megszűnésére vagy elévülésére vonatkozó kifogások alapján.
- 2) A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az előírja az ezen irányelv értelmében vett fogyasztói hitelmegállapodásból eredő követelések vizsgálatának tárgyában fennálló jogvitában eljáró nemzeti bíróság számára, hogy hivatalból vizsgálja az e rendelkezésben előírt tájékoztatási kötelezettség betartását, és a nemzeti jogban e kötelezettség megsértésére előírt valamennyi következményt levonja, feltéve, hogy e szankciók megfelelnek az említett irányelv 23. cikkében foglalt követelményeknek.
- 3) A 2008/48 irányelv 3. cikkének l) pontját és 10. cikkének (2) pontját, valamint ezen irányelv I. mellékletének I. pontját akként kell értelmezni, hogy a teljes hitelösszeg és a lehívás összege a fogyasztó rendelkezésére bocsátott összegek egészét jelöli, ami kizárja a kölcsönadó által az érintett hitelhez kapcsolódó költségek megfizetésére szánt és a fogyasztónak ténylegesen nem folyósított összegeket.
- 4) A 93/13 irányelv rendelkezéseit akként kell értelmezni, hogy annak vizsgálata körében, hogy a kötelezettségét nem teljesítő fogyasztótól megkövetelt kártérítés összege aránytalanul magas-e ezen irányelv melléklete 1. pontjának e) alpontja értelmében, a megállapodás szerinti összes kötbérikötés együttes hatását szükséges értékelni attól függetlenül, hogy a hitelező ténylegesen megköveteli-e azok teljes mértékű teljesítését, és adott esetben a nemzeti bíróságok feladata, hogy – az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerint – levonják az egyes feltételek tisztességtelen jellegének megállapításából eredő következményeket, és eltekintsenek minden olyan feltétel alkalmazásától, amelynek tisztességtelen jellege megállapítást nyert, biztosítva, hogy a szóban forgó feltétel ne jelentsen kötelezettséget a fogyasztóra nézve.

⁽¹⁾ HL C 395., 2014.11.10.